

Сергій Станіславович ЛУКАШ,

доктор юридичних наук, професор

*(Сумська філія Харківського національного університету внутрішніх справ,
м. Суми)*

Катерина Сергіївна НАУМЕНКО,

кандидат юридичних наук, доцент

*(Сумська філія Харківського національного університету внутрішніх справ,
м. Суми)*

Ірина Петрівна ПУРІГА,

кандидат економічних наук

*(Сумська філія Харківського національного університету внутрішніх справ,
м. Суми)*

Оксана Володимирівна ПАНАСЮК,

доктор юридичних наук, доцент

*(Сумська філія Харківського національного університету внутрішніх справ,
м. Суми)*

ДО ПИТАННЯ ВПЛИВУ ЦИФРОВІЗАЦІЇ НА ЦИВІЛЬНІ, ГОСПОДАРСЬКІ ТА ТРУДОВІ ПРАВОВІДНОСИНИ

У статті узагальнено сучасні виклики, що постають перед людством на рівні цивільних, господарських та трудових правовідносин і нерозривно пов'язані з формуванням нової епідеміологічної ситуації та безпекового середовища в умовах пандемії COVID-19, а також інноваційної активності з огляду на досягнення науково-технічного прогресу. Досліджено вплив нової цифрової реальності на сучасний ринок праці, що призвело до появи поряд із стандартними трудовими відносинами також новітніх форм зайнятості. Наголошено, що використання новітніх технологій підприємствами, установами та організаціями, з одного боку, загостило проблему безробіття, а з іншого - дозволило отримувати заробіток за допомогою альтернативних видів зайнятості (фріланс, крауд-зайнятість). Зазначено, що в царині господарського права відбуваються трансформаційні процеси в умовах цифровізації, що призводить до подальшого розвитку Інтернету речей, виникнення смарт-контрактів. Акцентовано увагу на тому, що у цивільних правовідносинах у таких умовах суттєво розширюється перелік об'єктів цивільних прав, цифрових технологічних платформ, нових видів цифрових послуг, суб'єктів цивільного права.

Ключові слова: *цифровізація, цивільні, господарські та трудові правовідносини, зайнятість, безробіття, Інтернет речей, смарт-контракт,*

цифрова річ, цифрові послуги.

Постановка проблеми. Питання цифровізації набуває наразі всеохоплюючого змісту. Адже наразі ціла низка процесів у щоденній діяльності підприємств, установ та організацій переходять саме у цифровий формат, що забезпечує їх максимальне спрощення для виконавців, економію часових, фінансових і матеріальних ресурсів.

Як стверджують Я. В. Сімутіна та М. М. Шумило, «сучасні виклики, спричинені, з одного боку, глобалізацією, розвитком цифрової економіки, діджиталізацією бізнесу, а з другого – повномасштабною війною РФ проти нашої держави, зумовили необхідність формування нової політики зайнятості та соціального захисту для забезпечення якості життя населення, зокрема трудового. Окрім того, обмеження трудових і соціальних прав в Україні, запроваджене на період воєнного стану, посилює актуальність їх належної реалізації, адже ефективний соціальний захист громадян, тим паче у таких складних умовах, повинен залишатися одним із основних пріоритетів держави»¹.

Особливої динаміки процеси цифровізації набули з початком пандемії коронавірусу, в умовах якої зазнали сутнісного переосмислення уявлення про безпеку, комфорт, продуктивність праці та безбар'єрність простору навколо. Пандемія COVID-19 стала одним із найактуальніших викликів як для світової економіки, так і для економіки України. Пандемія вже вплинула на всі сфери суспільного життя і, можливо, стала каталізатором зміни напрямків розвитку світової спільноти. Досвід показує, що не лише органи державної влади у світі, а й великий та малий бізнес мають відійти від традиційних моделей діяльності та зосередитися на впровадженні інновацій². Водночас такі інновації охоплюють не лише ідеї та рішення у повсякденній діяльності людини, але й встановлені на нормативно-правовому рівні можливості їх реалізації, у тому числі у трудовій, господарській, цивільно-правовій площині.

Слід бути свідомими того, що невпинний науково-технічний прогрес призводить до того, що постають все нові інновації, які задля збалансованого розвитку суспільства та держави мають знаходити своє відображення у національному трудовому, господарському та цивільному законодавстві. Штучний інтелект і його вдосконалення перетворюють межі складності, доступні людям, на систематично розширювані. Це особливо важливо в сучасну епоху, коли суспільство не може успішно розвиватися без раціонального управління складними і надскладними системами. Розвиток проблем штучного інтелекту є вагомим внеском у пізнання людиною закономірностей зовнішнього і внутрішнього світу, у їх використання в

¹ Соціально-трудова права і виклики цифровізації: монографія / кол. авт.; за ред. Я. В. Сімутіної, М. М. Шумила. Київ : Ніка-Центр, 2023. С. 5.

² Vovk V., Denysova A., Rudoi K., Kyrychenko T. Management and legal aspects of the symbiosis of banking institutions and fintech companies in the credit services market in the context of digitization. *Estudios de Economia Aplicada*. 2021. № 39 (7). DOI: <https://doi.org/10.25115/eea.v39i7.5013>.

інтересах суспільства і тим самим у розвиток свободи людини¹.

Так, на міждисциплінарному рівні постає потреба у визначенні впливу цифровізації на цивільні, господарські та трудові правовідносини, осмисленні його ключових особливостей і характерних рис, які є найбільш визначальними з огляду на їх значення для державної політики, публічного управління та соціального розвитку в його широкому розумінні.

Слід відмітити, що питання щодо впливу цифровізації на трудові правовідносини осмислювали у своїх наукових дослідженнях О. І. Кучерина, К. Ю. Мельник, Я. В. Сімутіна, М. М. Шумило та інші дослідники. У царині господарського права вплив цифровізації досліджували Г. І. Жекало, А. О. Крупнова, М. В. Марченко, О. С. Орлова та інші. Водночас у сфері цивільно-правових досліджень даною проблематикою цікавилися В. Логойда, Р. Майданик, А. Сліпченко, Н. Федосенко та ін. Проте проблема цифровізації є надзвичайно багатогранною, мінливою у сучасному середовищі невпинного науково-технічного прогресу.

Мета статті полягає в тому, щоб проаналізувати вплив цифровізації на цивільні, господарські та трудові правовідносини. Для досягнення вказаної мети необхідно вирішити такі завдання: дослідити сучасні виклики, що постають перед людством на рівні цивільних, господарських та трудових правовідносин; охарактеризувати вплив нової цифрової реальності на сучасний ринок праці; проаналізувати трансформаційні процеси в царині господарського права в умовах цифровізації; розглянути особливості перебудови цивільних правовідносин в умовах становлення цифрового середовища.

Наукова новизна дослідження полягає в тому, що авторським колективом було вперше у вітчизняній науковій думці розглянуто питання впливу цифровізації на цивільні, господарські та трудові правовідносини. Такий міждисциплінарний підхід дозволив комплексно підійти до досліджуваної проблематики.

Виклад основного матеріалу. Новітня цифрова реальність накладає свій відбиток на ринок праці. Д. Якобс стверджує, що швидкий прогрес сучасних революційних технологій і штучного інтелекту та їх численні застосування на кожній фазі системи виробництва змінюють правила в глобальному масштабі, що значно впливає на кожен аспект роботи підприємств, установ і організацій. Оскільки нові технології змінюють моделі роботи та тип доступних робочих місць – знищуючи одні, створюючи інші – і навіть характер виконуваних завдань, виникають численні юридичні проблеми, які є складними для законодавців і вчених-юристів, що повинні знайти для них відповідні рішення².

Окремі дослідники звертають увагу на те, що цифрова трансформація

¹ Kronivets T., Tymoshenko Y., Diachenko O., Shabelnyk T., Ivanchenko N., Iasechko S. Artificial intelligence as a key element of digital education. *International journal of computer science and network security*. 2021. № 21 (10). P. 72. DOI: <https://doi.org/10.22937/IJCSNS.2021.21.10.9>.

² Jacobs D. Labour Law and the Gig Economy: Challenges Posed by the Digitalisation of Labour Processes. *Work Employment and Society*. 2022. № 36 (3). P. 580.

та цифровізація економічної діяльності є постійними тенденціями, які глибоко формують світову економіку. Цифровізація відображає цифрові вкладення у виробничий процес і нові способи функціонування домогосподарств і уряду, інвестиційні можливості та фінансові інструменти, які все більше визначаються цифровими технологіями та інструментами. Це також впливає на ринки праці, з одного боку, замінюючи машинами робочу силу для рутинних завдань і зменшуючи попит на робочу силу з м'якими навичками, але, з іншого боку, збільшуючи потребу в нових професіях, що обертаються навколо нових модальностей виробництва, споживання та цифрових навичок¹.

Я. В. Сімутіна та М. М. Шумило наголошують, що «з початком XXI століття в сучасному лексиконі міцно закріпилися поняття «гіг-економіка», «онлайн-платформи» тощо, а найбільш характерні ознаки трудових правовідносин у повному обсязі залишаються притаманними лише для обмеженого кола найманих працівників за трудовим договором. Без сумніву, поняття трудових відносин з часом змінюється. У своїй домінуючій або класичній формі трудові відносини еволюціонували разом з економічною організацією праці в «стандартні трудові відносини». Ця концепція стосується роботи, яка виконується в рамках повного робочого дня, формальних і безстрокових (не прив'язаних до часу) домовленостей. Головною особливістю стандартних трудових відносин є їх ієрархічна сутність, а саме роботодавець має повноваження керувати роботою працівників, контролювати її виконання і притягувати останніх до дисциплінарної відповідальності за неналежне виконання роботи»².

Водночас частка працівників, праця яких організована за концепцією «стандартних трудових відносин», постійно скорочується. О. В. Сорока та О. І. Кучерина звертають увагу на те, що робота стає більш автономною, мобільною, а виконання трудових функцій стає пов'язаним з оволодінням багатьма компетенціями, пріоритетними з яких стають навчання впродовж життя, змішане навчання та цифрова грамотність. Тенденції, що виникли у трудовій сфері, виступають драйвером трансформації форм зайнятості від традиційних до нестандартних. Результатом стає виникнення і все більше поширення гнучких форм зайнятості. Відбувається формування нового виду зайнятості – цифрової, що поширюється у глобальному вимірі, відмінним відзнакою якої стає віддаленість від основного місця роботи та цифровий формат спілкування з роботодавцем. Професійна діяльність не асоціюється з конкретним роботодавцем і прив'язкою до певного виду і місця праці, а порівнюється з якою-небудь сферою діяльності і сприймається як вторинна. Під впливом цифрових технологій все більше висококваліфікованих програмістів, спеціалістів у сфері реклами, маркетологів, бухгалтерів, лікарів, педагогів, адміністративних та управлінських працівників

¹ Sandri S., Alshyab N., Sha'Ban M. The effect of digitalization on unemployment reduction. *New Medit.* 2022. № 21 (4). P. 29.

² Соціально-трудові права і виклики цифровізації: монографія / кол. авт.; за ред. Я. В. Сімутіної, М. М. Шумила. Київ : Ніка-Центр, 2023. С. 15.

переходять на видалену роботу»¹.

Безумовно, така ситуація на ринку праці позначається і на проблемі безробіття. Як зазначають науковці, від безробіття страждають приблизно 73 мільйони молодих людей, що становить 17,9% світової молодіжної робочої сили у 2022 році. Хоча існує кілька стратегій запобігання безробіттю серед молоді, цифровізація, здається, є однією з найпотужніших². Цифровий простір надає можливість отримувати заробіток за допомогою альтернативних видів зайнятості (фріланс, крауд-зайнятість), а також можливостей самореалізації та здійснення корисної для суспільства діяльності в умовах цифрової економіки (реалізація соціальних проєктів; волонтерство, участь у соціальних проєктах; у вихованні дітей та догляді за людьми похилого віку тощо)³.

Водночас питання безробіття в умовах цифровізації має й інший бік, значно менш позитивний за своїм змістом. У результаті Четвертої промислової революції глобальне поширення цифрових технологій і процесів автоматизації призвело до постійного зниження потреб у персоналі. Таким чином, у найближчому майбутньому лише найбільш конкурентоспроможна частина працездатного населення матиме можливість продуктивної, добре оплачуваної і стабільної зайнятості⁴.

Слід бути свідомими, що і в царині господарського права відбуваються трансформаційні процеси в умовах цифровізації. О. С. Орлова влучно зауважує, що «завдяки процесу цифровізації господарської діяльності з'являється також Інтернет речей (*internet of things*) – клас пристроїв та приладів, які можуть функціонувати спільно за допомогою бездротового зв'язку й спрощувати таким чином побутові та промислові процеси. Ці технології успішно впроваджуються, наприклад, у сфері енергетики, охорони здоров'я, сільського господарства, транспортування вантажів. Незважаючи на свою очевидну користь, технології Інтернету речей, як і технології великих даних, здійснюють безконтрольний збір інформації, а тому становлять небезпеку конфіденційного характеру. Передовсім йдеться про можливий витік особистих (у тому числі біометричних) даних, платіжних реквізитів, перехоплення управління над пристроями Інтернету речей, шантаж та вимагання, протиправне використання отриманої інформації загалом»⁵.

¹ Сорока О. В., Кучерина О. І. Трансформація зайнятості в умовах цифровізації: перспективи та ризики. *Економіка та Суспільство*. 2024. Вип. 62. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/3951>.

² Basol O., Sevgi H., Yalçın E. The Effect of Digitalization on Youth Unemployment for EU Countries: Treat or Threat? *Sustainability*. 2023. № 15(14). URL: <https://www.mdpi.com/2071-1050/15/14/11080>.

³ Brintseva O., Glybovets V. Alternative types of employment in the context of human possibilities extension in the digital economy (case of Ukraine). *Bulletin of the National Academy of Sciences of the Republic of Kazakhstan*. 2020. № 6. P. 114.

⁴ Brintseva O., Glybovets V. Alternative types of employment in the context of human possibilities extension in the digital economy (case of Ukraine). *Bulletin of the National Academy of Sciences of the Republic of Kazakhstan*. 2020. № 6. P. 114.

⁵ Орлова О. С. Правове регулювання господарської діяльності в умовах цифровізації. *Науковий вісник Ужгородського Національного Університету*, 2023. Вип. 77. С. 196–197.

Як наголошує дослідниця, «ще одним цікавим явищем цифрової економіки став смарт-контракт – програмний код, що забезпечує автономність та самоздійсненність умов договору, коли настають заздалегідь визначені у ньому обставини. Видається можливим закріпити смарт-контракт як окрему форму письмової угоди, що дає змогу внести зміни до Цивільного кодексу України. Одночасно законодавцю необхідно врахувати всі нюанси, пов'язані із використанням смарт-контрактів. Незважаючи на мінімізацію ризиків невиконання, головною вразливістю такого виду договору являється ймовірність виникнення помилки всередині коду, що неминуче потягне за собою неможливість виконання всіх закріплених у ньому зобов'язань. Тому важливо передбачити справедливий розподіл ризиків між сторонами або встановити заходи відповідальності щодо розробника такого програмного коду»¹.

Зарубіжні науковці стверджують, що блокчейн привернув широку увагу. Смарт-контракт - це програма, яка працює на блокчейні, і є докази того, що більшість смарт-контрактів на *Ethereum* дуже схожі, оскільки вони мають багато спільного коду, що повторюється. Диференційований код визначається як вихідний код, за винятком повторюваних у двох подібних смарт-контрактах, який зазвичай ілюструє, як реалізується функція програмного забезпечення або вирішується проблема програмування².

З моменту розробки Blockchain 2.0 смарт-контракт став ядром блокчейну. Однак розумні контракти з неточними або нестандартними кодами та налаштуваннями можуть спричинити вразливість системи безпеки, додаткові витрати та втрату обчислювальних ресурсів. Щоб уникнути цих проблем і допомогти користувачам створити новий смарт-контракт або застосувати існуючий смарт-контракт більш ефективним способом, науковці пропонують рекомендації щодо смарт-контракту, розглядаючи смарт-контракт як особливу форму програмного обслуговування в системі блокчейн³.

Слід бути свідомими і того, що цифрові технології накладають свій відбиток на цивільні правовідносини. М. Д. Матвейкін зауважує, що «сьогодні впровадження цифрових технологій у юридичну практику, зокрема у цивільні правовідносини, дозволяє автоматизувати низку процесів, які раніше могли здійснюватися лише за прямої участі суб'єкта права. У сучасних умовах все частіше можна почути про впровадження електронного правосуддя, при якому рішення щодо типових справ може приймати робот, а не живий суддя. Але в той же час, важко уявити, що так звані типові справи почне розглядати суддя-автомат. Цілком імовірно, що механізм, наділений штучним інтелектом, здатний здійснювати

¹ Орлова О. С. Правове регулювання господарської діяльності в умовах цифровізації. *Науковий вісник Ужгородського Національного Університету*, 2023. Вип. 77. С. 198.

² Huang Y., Kong Q., Jia N., Chen X., Zheng Z. Recommending Differentiated Code to Support Smart Contract Update. In: 27th IEEE/ACM International Conference on Program Comprehension. Montreal, 25 May 2019. P. 260.

³ Jiang Z., Zheng Z., Chen K., Luo X., Tang X., Li Y. Exploring Smart Contract Recommendation: Towards Efficient Blockchain Development. *IEEE Transactions on Services Computing*. 2023. № 16 (3). P. 1822.

систематизацію та попередню підготовку документів, необхідних для аналізу будь-якої конфліктної ситуації та виконання типових процедур»¹. Водночас «сучасні процеси цифровізації суспільних відносин зачіпають, а в окремих випадках і прямо впливають на обсяг та зміст цивільних правовідносин та зазнають значних змін та коригування. Цифровізація поширюватиметься насамперед на речові права, оскільки вони вже мають певний правовий режим, який можливо шляхом доповнення поширити на їх цифрові аналоги»².

А. С. Сліпченко та С. О. Сліпченко звертають увагу на те, що «авторами Концепції оновлення Цивільного кодексу України була висловлена думка, що з розвитком цивільного обороту перелік об'єктів цивільних прав, визначених Цивільним кодексом України, необхідно розширити. У зв'язку із цим теоретики права почали обговорювати коло об'єктів, за рахунок яких має розширитися згаданий перелік. Одним з об'єктів цивільних прав, яким доповнили наявне коло, є цифрова річ»³.

У міру розвитку технологій все більше і більше «речей» почали з'являтися в цифровому форматі, наприклад: квитки, розкладки, книги, електронні гаманці тощо. Інтернет речей заохочує спілкування та інтеграцію фізичних об'єктів один з одним і людьми для автоматизації завдань і покращення ефективності. Цифрові об'єкти мають бути частиною Інтернету речей, але різні структури цих цифрових об'єктів спричиняють те, що в більшості випадків ці цифрові об'єкти можуть взаємодіяти лише з окремими програмами⁴.

Н. А. Федосенко наголошує, що «вплив цифрових технологій потребує розвитку сучасного цивільно-правового регулювання з допомогою цифрових технологічних платформ, нових видів цифрових послуг, суб'єктів цивільного права. Широке використання сучасних цифрових технологій, технічних можливостей сприяє формуванню нового технологічного середовища регулювання та водночас актуалізує проблему адаптації цивільно-правового регулювання до можливостей застосування цифрових технологій, правової охорони та використання сучасних результатів інтелектуальної діяльності у сфері цифрових технологій»⁵.

Так, на основі впливу цифровізації на цивільні, господарські та трудові правовідносини слід відмітити, що цифровий розвиток суспільства

¹ Матвейкін М. Д. Проблеми впливу цифровізації на цивільні правовідносини // Сталий розвиток суспільства та держави: сучасні виклики та напрямки розвитку : матер. Всеукр. наук. конф. молодих вчених (м. Одеса, 18 листоп. 2022 р.) / уклад.: В. С. Кучерявенко, Л. С. Бондарчук. І. С. Радковська [та ін.] ; за ред. М. Р. Аракеяна, К. І. Спасової. Одеса, 2022. С. 116.

² Матвейкін М. Д. Проблеми впливу цифровізації на цивільні правовідносини // Сталий розвиток суспільства та держави: сучасні виклики та напрямки розвитку : матер. Всеукр. наук. конф. молодих вчених (м. Одеса, 18 листоп. 2022 р.) / уклад.: В. С. Кучерявенко, Л. С. Бондарчук. І. С. Радковська [та ін.] ; за ред. М. Р. Аракеяна, К. І. Спасової. Одеса, 2022. С. 118–119.

³ Сліпченко А. С., Сліпченко С. О. Цифрова річ як «новий» об'єкт «нових» цивільних правовідносин. *Право і безпека*. 2023. № 4 (91). С. 68. DOI: <https://doi.org/10.32631/pb.2023.4>.

⁴ Espada J., Martínez O., García-Bustelo B., Lovelle J. Virtua Objects on the Internet of Things. *International Journal of Interactive Multimedia and Artificial Intelligence*. 2011. № 1 (4). P. 24.

⁵ Федосенко Н. А. Використання цифрових технологій у цивільних правовідносинах. *Часопис Цивільстики*. 2022. Вип. 45. С. 69.

визначається тим, що всі аспекти розвитку технічного середовища та формування на цій основі рівноважного процесу суспільного розвитку можна виокремити як структурну ознаку національної безпеки¹.

Висновки. Підсумовуючи вищевикладене, можна дійти до висновку, що цивільні, господарські та трудові правовідносини в умовах цифровізації зазнають сутнісних перебудов, пов'язаних із поступовим переходом економічної активності в усьому світі в цифровий формат. Особливо цей перехід пришвидшився та набув нових форм в умовах пандемії COVID-19. Наразі ж людство успішно опановує технології штучного інтелекту, що вже спричиняє невідворотні зміни у зайнятості та діловій активності населення. Водночас в умовах воєнного стану в Україні в царині трудових правовідносин актуалізуються питання ефективного соціального захисту громадян, впливу новітніх технологій на ринок праці, еволюції трудових правовідносин в умовах автономності, мобільності та поширення гнучких форм зайнятості, загострюється проблема безробіття. Щодо цифровізації господарської діяльності, то вона на пряму пов'язана з виникненням та розвитком Інтернету речей, а також смарт-контрактів. Цифровізація також трансформує цивільні правовідносини, впливаючи на обсяг та зміст цивільних правовідносин, розвиток цивільного обороту і нових видів цифрових послуг, суб'єктів цивільного права.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Матвейкін М. Д. Проблеми впливу цифровізації на цивільні правовідносини // Сталий розвиток суспільства та держави: сучасні виклики та напрямки розвитку : матер. Всеукр. наук. конф. молодих вчених (м. Одеса, 18 листоп. 2022 р.) / уклад.: В. С. Кучерявенко, Л. С. Бондарчук. І. С. Радковська [та ін.] ; за ред. М. Р. Аракеяна, К. І. Спасової. Одеса, 2022. С. 114–119.
2. Орлова О. С. Правове регулювання господарської діяльності в умовах цифровізації. *Науковий вісник Ужгородського Національного Університету*, 2023. Вип. 77. С. 195–201.
3. Сліпченко А. С., Сліпченко С. О. Цифрова річ як «новий» об'єкт «нових» цивільних правовідносин. *Право і безпека*. 2023. № 4 (91). С. 68–81. DOI: <https://doi.org/10.32631/pb.2023.4>.
4. Сорока О. В., Кучерина О. І. Трансформація зайнятості в умовах цифровізації: перспективи та ризики. *Економіка та Суспільство*. 2024. Вип. 62. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/3951>.
5. Соціально-трудова праця і виклики цифровізації: монографія / кол. авт.; за ред. Я. В. Сімутіної, М. М. Шумила. Київ : Ніка-Центр, 2023. 348 с.
6. Федосенко Н. А. Використання цифрових технологій у цивільних правовідносинах. *Часопис Цивілістики*. 2022. Вип. 45. С. 69–74.

¹ Abakumova J.V., Andrushchenko H.S., Semchuk O.O., Ananieva I.A., Samsin R.I. Issues of ensuring budget security as a legal category in the digital age. *Informatologia*. 2021. № 53 (3-4). P. 157. DOI: <https://doi.org/10.32914/I.53.3-4.3>.

7. Abakumova J.V., Andrushchenko H.S., Semchyk O.O., Ananieva I.A., Samsin R.I. Issues of ensuring budget security as a legal category in the digital age. *Informatologia*. 2021. № 53 (3-4). P. 157–170. DOI: <https://doi.org/10.32914/I.53.3-4.3>.
8. Basol O., Sevgi H., Yalçin E. The Effect of Digitalization on Youth Unemployment for EU Countries: Treat or Threat? *Sustainability*. 2023. № 15(14). URL: <https://www.mdpi.com/2071-1050/15/14/11080>.
9. Brintseva O., Glybovets V. Alternative types of employment in the context of human possibilities extension in the digital economy (case of Ukraine). *Bulletin of the National Academy of Sciences of the Republic of Kazakhstan*. 2020. № 6. P. 114–119.
10. Espada J., Martínez O., García-Bustelo B., Lovelle J. Virtua Objects on the Internet of Things. *International Journal of Interactive Multimedia and Artificial Intelligence*. 2011. № 1 (4). P. 24–30.
11. Huang Y., Kong Q., Jia N., Chen X., Zheng Z. Recommending Differentiated Code to Support Smart Contract Update. In: 27th IEEE/ACM International Conference on Program Comprehension. Montreal, 25 May 2019. P. 260–270.
12. Jacobs D. Labour Law and the Gig Economy: Challenges Posed by the Digitalisation of Labour Processes. *Work Employment and Society*. 2022. № 36 (3). P. 580–585.
13. Jiang Z., Zheng Z., Chen K., Luo X., Tang X., Li Y. Exploring Smart Contract Recommendation: Towards Efficient Blockchain Development. *IEEE Transactions on Services Computing*. 2023. № 16 (3). P. 1822–1832.
14. Kronivets T., Tymoshenko Y., Diachenko O., Shabelnyk T., Ivanchenko N., Iasechko S. Artificial intelligence as a key element of digital education. *International journal of computer science and network security*. 2021. № 21 (10). P. 67–72. DOI: <https://doi.org/10.22937/IJCSNS.2021.21.10.9>.
15. Sandri S., Alshyab N., Sha'Ban M. The effect of digitalization on unemployment reduction. *New Medit*. 2022. № 21 (4). P. 29–39.
16. Vovk V., Denysova A., Rudoi K., Kyrychenko T. Management and legal aspects of the symbiosis of banking institutions and fintech companies in the credit services market in the context of digitization. *Estudios de Economia Aplicada*. 2021. № 39 (7). DOI: <https://doi.org/10.25115/eea.v39i7.5013>.

Стаття надійшла до редакції 19.11.2024

Serhii S. LUKASH,

Doctor of Science in Law, Professor

(Sumy Branch of Kharkiv National University of Internal Affairs, Sumy, Ukraine)

Kateryna S. NAUMENKO,

PhD in Law, Associate Professor

(Sumy Branch of Kharkiv National University of Internal Affairs, Sumy, Ukraine)

Iryna P. PURIHA,

PhD in Economy

(Sumy Branch of Kharkiv National University of Internal Affairs, Sumy, Ukraine)

Oksana V. PANASIUK,

Doctor of Science in Law, Associate Professor

(Sumy Branch of Kharkiv National University of Internal Affairs, Sumy, Ukraine)

ON THE IMPACT OF DIGITALIZATION ON CIVIL, COMMERCIAL AND LABOR RELATIONS

The article summarizes the current challenges facing humanity at the level of civil, economic and labor relations and is inextricably linked to the formation of a new epidemiological situation and security environment in the context of the COVID-19 pandemic, as well as innovative activity in view of the achievements of scientific and technological progress. The impact of the new digital reality on the modern labor market was studied, which led to the emergence of new forms of employment alongside standard labor relations. It was emphasized that the use of new technologies by enterprises, institutions and organizations, on the one hand, exacerbated the problem of unemployment, and on the other - allowed to earn money through alternative types of employment (freelance, crowd-employment). It is noted that transformational processes are taking place in the field of commercial law in the context of digitalization, which leads to the further development of the Internet of Things and the emergence of smart contracts. Attention is drawn to the fact that in civil legal relations under such conditions, the list of objects of civil rights, digital technological platforms, new types of digital services, and subjects of civil law is significantly expanding.

Key words: *digitalization, civil, commercial and labor relations, employment, unemployment, Internet of Things, smart contract, digital thing, digital services.*